

РЕШЕНИЕ

№ 2515

гр. София, 14.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 12.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3116** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма][ЕИК] заповед за налагане на принудителна административна мярка № F445413/06.02.2019г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 7 дни .

Навежда се довод, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон, неосъответствие с целта на закона, а именно целите по чл. 223АНН на ПАМ.

По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени заповедта.

Ответникът по жалбата -Началник на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“,чрез юрк. Е. М. моли съда да отхвърли жалбата и оспорва размера на адвокатското възнаграждение.

Административен съд – София град , 57 ми състав, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: На 14.11.2018г. в 09:50ч. в [населено място] на търговски обект – бензиностанция, находящ се в [населено място] ,кв.“Т.“, [улица] при съвместна проверка на органите на Агенция „ Митници“, органите на МВР и Главна Дирекция „Финансов контрол“ , стопанисван от [фирма][ЕИК] е извършена контролна покупка, за което е издаден касов бон. Установено е, че в обекта не се съхранява и при поискване не е предоставен за проверка паспорта на ползваното в обекта фискално устройство

/ФУ/модел NEXUS600 KL, рег. номер на ФУ в НАП 3747433. Наред с това е установена разлика в касовата наличност. Въз основа на така установената фактическа обстановка е прието, че „установеното нарушение изпълнява състава на чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба Х-18/13.02.2006 на МФ и се явява основание по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „д“ от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка във връзка с чл. 186 ал. 3 ЗДДС. По делото са приложени два броя възражения / стр. 33 от делото / от 23.11.2018г. , в които се сочи, че паспорта се е намирал на обекта, но не е предоставен веднага, поради „много и едновременни изисквания на документи от страна на представители на различни държавни органи... за съжаление, по време на проверката на служителите на бензиностанцията не е дадено достатъчно време , за да представят всички документи, изискани едновременно- възражение №53-06-8321/23.11.18г./ Паспортът е предоставен и копие е налично по делото-стр.37, бел. моя. Както и второ възражение с вх.№53-06-8320 / 23.11.18г. , с което се сочи, че: „разликата в касовата наличност се дължи на обстоятелството, че в рамките на работния ден е извършено междинно приключване на касовия апарат. Сумата-резултат за междинно въвеждане, не е въведена в касовия апарат с функция „Служебно въведени“, тъй като по това време изчаквахме инкасо за предаване на парите. Сумата от междинния отчет следваше да бъде предадена за инкасо, но проверката беше извършена във времето от изваждането на междинния отчет до пристигане на инкасо.“

Предвид установеното от фактическа страна, като провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт и съобрази наведените оплаквания в жалбата, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С оглед съдържанието на акта съдът приема, че е спазена установената от закона форма - чл. 186, ал. 3 от ЗДДС и чл. 59, ал. 2 от АПК и е издадена от компетентен орган. Видно от съдържанието на заповедта са изложени и мотиви относно продължителността на наложената мярка. В производството по издаването на обжалваната заповед обаче са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и е налице противоречие с материалния закон и целта на мерките по смисъла на чл. 22 ЗАНН. Основанията за този извод са следните:

В хода на съдебното следствие са разпитани св. А. С. и св. Т. И. и е назначена Съдебно-счетоводна експертиза. Според свидетелите паспорта е бил на обекта, но поради факта, че били проверявани от представители на различни служби едновременно е било затруднено неговото намиране. Това е сторено обаче в същия ден и служител на НАП е бил уведомен за това. Съдът кредитира тези показания, тъй като кореспондират на посоченото в самата ЗНПАМ, че е извършена съвместна проверка на НАП, МВР, Агенция „Митници“, т.е. на място наистина са били представители на различни държавни служби едновременно. На второ място, видно от представеното по делото възражения , входирано в НАП -ГД „ФК“ паспортът е бил намерен на обекта и е бил представен. Целите на принудителните административни мерки са дефинирани в чл. 22 от ЗАНН. Те са свързани с предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и отстраняване на вредните

последници от тях. Намирането и представянето на паспорта обезсмисля посочените по-горе цели и има характер на санкция, а не на ПАМ.

На следващо място бил е нарушен принципа за съразмерност, съгласно чл. 6. АПК (1) Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. (2) Административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Съдът намира, че да бъдат ангажирани Агенция Митници, органи на МВР и ГД,ФК на НАП, за констатиране на наличието или липса на паспорт на ФУ се явява крайно несъразмерно, при съпоставка на ангажирания ресурс и постигнатия резултат. Съдът намира в тази връзка, че е налице материална незаконосъобразност на издадената заповед. Паспорта е приобщен по преписката и е бил на обекта, което е било известно на органите на НАП към момента на издаване на ЗНПМ от от 06.02.2019г., следователно не са налице законовите предпоставки за издаване на ЗНПМ съгласно чл. 186 ал.1, т.1, б.д ЗДДС. По отношение на констатираната разлика в касовата наличност, съдът намира, че няма основание за обсъждане на възраженията, доколкото разликата в касовата наличност и причините за нея / обяснени от Съдебно – счетоводната експертиза / и тази разлика, за която са дадени обяснения, не е сред хипотезите по чл.186 ал.1, т.1, б.д ЗДДС и чл.42 ал.1, т.2 от Наредба Н-18/13.02. 2006 г., които да обусловят налагане на ПАМ, т.е и в тази си част заповедта е в противоречие с материалния закон.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваната заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена. Жалбоподателят претендира присъждане на разноски, съдът намира че те не са прекомерни,

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС, Административен съд София град, Iво отделение, 57 ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма][ЕИК] Заповед за налагане на принудителна административна мярка № F445413/06.02.2019г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП запечатване на търговски обект търговски обект – бензиностанция, находящ се в [населено място] ,кв.“Т.“, [улица] и забрана за достъп до него за срок от 7 дни .

ОСЪЖДА Началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП да заплати на [фирма][ЕИК] съдебни разноски в размер на 850 / осемстотин и петдесет лева/от които 50 лв държавна такса,депозит за съдебно -счетоводна експертиза 200лева и 600 лева договор за правна помощ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: